NORAKSTS
Lieta Nr.A420613111
A6131-11/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 17.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne,

piedaloties pieteicējas *N.P.* pārstāvim *L.P.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Tieslietu ministrijas pārstāvim *K.S.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *N.P.* prasījuma par Tieslietu ministrijas 2008.gada 17.aprīļa atbildes Nr.1-10/593-P atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma atlīdzināšu Ls 20 000 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 18.maijā saņemts pieteicējas *N.P.* pieteikums par Tieslietu ministrijas (turpmāk tekstā arī - atbildētāja) 2008.gada 17.aprīļa atbildes Nr.1-10/593-P atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma atlīdzināšu Ls 20 000 apmērā.

[2] Nepiekrītot atbildei, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atzīt par prettiesisku, turpmāk norādīto motīvu dēļ.

[2.1] Apstrīdot Valsts zemes dienesta (turpmāk – VZD) rīcības tiesiskumu, atbildētājai bija pienākums lietu izskatīt pēc būtības un sniegt savu pamatotu atbildi. Atbildētāja atteicās sniegt atbildi pēc būtības un ir atteikusies izskatīt VZD likuma pārkāpumus.

[2.2] Atbildē ir norādīts, ka pieteicējai nav tiesiska pamata pieprasīt, lai VZD lemtu par to zemes vienību izpirkšanu, kuras ir citu personu īpašumā, vai par kuru piešķiršanu lietošanā pieteicējai Zlēku pagasta padome nav lēmusi.

Pieteicēja norāda, ka par to ir lēmusi Lauku zemes komisija un Centrālā zemes komisija.

[2.3] VZD atteicās pēc Centrālās zemes komisijas 2007.gada 2.aprīļa lēmuma Nr.6734 pieņemt jaunu lēmumu par zemes izpirkšanu. Centrālā zemes komisija atcēla prettiesisko VZD lēmumu par lauku zemes izpirkšanu, tas nozīmē, ka VZD bija pienākums pieņemt jaunu lēmumu. Līdz ar to, VZD ir kavējis pieteicējas zemes īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā un ir radījis zaudējums, kas ir uzskatāmi kā atrautā peļņa, jo zemi nevarēja izmantot.

[3] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[3.1] Atbildētājs paskaidro, ka pieteicēja uzskata, ka atbildētāja ir atteikusies nodrošināt tiesisku VZD darbību un sniegta nepatiesa informācija, kas balstīta uz VZD un Zlēku pagasta padomes sniegto informāciju. Tādējādi atbildētājas rīcība uzskatāma par bezdarbību.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.243 ,,Tieslietu ministrijas nolikums" 24.11.punktu VZD ir ministrijas padotībā.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 7.panta trešajā daļā noteikts, ka padotību īsteno pakļautības vai pārraudzības formā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2006.gada 30.maija noteikumu Nr.439 ,,Valsts zemes dienesta nolikums" (turpmāk – Nolikums Nr.439) 1.punktu VZD ir Tieslietu ministra pārraudzībā esoša tiešās pārvaldes iestāde.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 7.panta piektajā daļā noteikts, ka pārraudzība nozīmē augstākas iestādes vai amatpersonas tiesības pārbaudīt zemākas iestādes vai amatpersonas lēmuma tiesiskumu un atcelt prettiesisku lēmumu, kā arī prettiesiskas bezdarbības gadījumā dot rīkojumu pieņemt lēmumu.

Nolikuma Nr.439 3.punktā ir definēti uzdevumi, kas veicami, lai nodrošinātu funkciju izpildi. Starp minētajiem uzdevumiem Nolikuma Nr.439 3.16.punktā ir noteikts lauku apvidos esošo nekustamo īpašumu sagatavošana (formēšana) to pirmreizējai ierakstīšanai zemesgrāmatā.

Tādējādi atbildētāja pamatoti pieteicējai norādīja uz to, ka nav tiesiska pamata pieprasīt, lai VZD lemtu par to zemes vienību izpirkšanu, kuras ir citu personu īpašumā, vai par kuru piešķiršanu lietošanā pieteicējai Zlēku pagasta padome nav lēmusi, tas ir par zemes vienībām ar kadastra Nr*./kadastra numurs/*, Nr*./kadastra numurs/*, Nr*./kadastra numurs/*, Nr*./kadastra numurs/* un zemes gabalu bez kadastra numura 15,2 ha platībā.

Nolikuma Nr.439 3.6.punktā ir noteikts uzdevums - lauku zemes izpirkšanas procesa nodrošināšana un Lauku zemes izpirkšanas reģistra uzturēšana.

Tā kā Centrālā zemes komisija atcēla VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas 2006.gada 27.septembra lēmumu Nr.10A-2.1.1/813 „Par tiesībām izpirkt zemi", VZD Ziemeļkurzemes reģionālajai nodaļai jāpieņem lēmums par zemes vienību ar kadastra Nr*./kadastra numurs/* 5 ha platībā, Nr*./kadastra numurs/* 6,4 ha platībā un Nr*./kadastra numurs/* 36,7 ha platībā svītrošanu no Lauku zemes izpirkšanas reģistra.

Atbilde uz pieteicējas 2008.gada 14.janvāra iesniegumu, kuru atbildētāja pārsūtīja izskatīšanai VZD, sniegta ar VZD 2008.gada 3.aprīļa vēstuli Nr.2-13/253-P. Tādējādi atbildētājai nebija pamata uzdot VZD sniegt atbildi pieteicējai atkārtoti.

[3.2] Nepamatots ir pieteicējas apgalvojums, ka atbildētājas rīcība uzskatāma par bezdarbību, jo VZD darbojies sev noteikto pilnvaru robežās, tas ir, saskaņā ar nolikumu. Līdz ar to gan atbildētājas, gan VZD rīcība ir tiesiska.

[3.3] Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantā noteikts, ka morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir fiziskās personas ciešanas, kuras tai ir izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums. Savukārt minētā likuma 11.panta trešajā daļā norādīts, ka morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats uzskatāms par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums.

Tā kā atbildētājas rīcība neatbilst bezdarbībai un tā nav aizskārusi pieteicējas tiesības un ar likumu aizsargātās intereses, tad atbildētāja pieteicējai nav nodarījusi morālo kaitējumu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz pieteikumā un tiesas sēdē norādīto argumentu pamata.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina uz atbildē un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos lietas faktiskos apstākļus:

[6.1] 2008.gada 14.janvārī Tieslietu ministrijā saņemts pieteicējas pārstāvja *L.P.* iesniegums, kurā ir lūgts Tieslietu ministriju:

1) nodrošināt VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas likumīgu darbību pieteicējas „*/Nosaukums/*" zemes lietā;

2) nodrošināt pieteicējas zemes izpirkšanas pieprasījuma Nr.39763 izskatīšanu un lēmuma pieņemšanu VZD Ziemeļkurzemes reģionālajā nodaļā un Centrālajā zemes komisijā;

3) izskatīt VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas atsevišķu amatpersonu darbības likumību un atbilstību amatam;

4) izskatīt Centrālās zemes komisijas priekšsēdētāja darbības likumību un atbilstību amatam;

5) nodrošināt, lai pie CZK lēmuma Nr.6734 pieteicējas „*/Nosaukums/*" īpašuma lietā par īpašumtiesību atjaunošanu saņemtu zems nogabalu kadastra numurus un robežu plānu, kā to paredz likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 22.pants;

[6.2] 2008.gada 24.janvārī Tieslietu ministrija informēja pieteicējas pārstāvi, ka ir pārsūtījusi tā 2008.gada 14.janvāra iesniegumu VZD atbildes sniegšanai pēc būtības saskaņā ar Iesniegumu likuma 4.panta pirmo daļu;

[6.3] 2008.gada 14.februārī VZD informēja pieteicējas pārstāvi par to, ka atbildi uz 2008.gada 14.janvāra iesniegumu sniegs pēc informācijas saņemšanas no Ventspils rajona Zlēku pagasta padomes;

[6.4] 2008.gada 19.martā Tieslietu ministrijā saņemts pieteicējas pārstāvja iesniegums, kurā ir lūgts Tieslietu ministriju:

1) nodrošināt pieteicējas zemes izpirkšanas pieprasījuma Nr.39763 izskatīšanu un lēmuma pieņemšanu VZD Ziemeļkurzemes reģionālajā nodaļā;

2) nodrošināt pieteicējas visas piešķirtās zemes platības 74,4 ha platībā iekļaušanu „*/Nosaukums/*" īpašumā;

3) izskatīt VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas atsevišķu amatpersonu darbības likumību un atbilstību amatam;

4) izskatīt VZD ģenerāldirektora *M.L.* darbību un atbilstību amatam;

5) nodrošināt VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas radīto kaitējumu pieteicējas „*/Nosaukums/*" īpašumam;

6) nodrošināt ar Zlēku pagasta padomes 20.sasaukuma 22.sesijas lēmumu piešķirtās zemes 26,3ha iekļaušanu pieteicējas „*/Nosaukums/*" īpašumā;

7) nodrošināt pieteicējas pārstāvi ar VZD atbildi uz viņa 2008.gada 14.janvāra iesniegumu;

8) izvērtēt Ventspils zemesgrāmatu nodaļas tiesneses rīcības likumību;

9) atbildēt – cik ilgi turpināsies dokumentu viltošana un atklātas zādzības VZD Ziemeļkurzemes reģionālajā nodaļā pieteicējas „*/Nosaukums/*" īpašuma lietā? Kad tiks pievienota visa zeme 74,4ha platībā „*/Nosaukums/*" īpašumam?;

[6.5] 2008.gada 3.aprīlī VZD sniedza pieteicējas pārstāvim atbildi uz 2008.gada 14.janvāra iesniegumu;

[6.6] 2008.gada 17.aprīlī Tieslietu ministrija sniedza atbildi pieteicējas pārstāvim uz 2008.gada 19.marta iesniegumu.

[7] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis (*sk. 2009.gada 23.marta lēmuma lietā Nr.SKA-392/2009 10.punktu*), ka Iesniegumu likuma 10.panta saturs ir noskaidrojams, ievērojot Iesniegumu likuma 1.pantu. Tā kā Iesniegumu likuma 1.pants aizsargā personas tiesības piedalīties valsts pārvaldē, Iesniegumu likuma 10.pantā minētā administratīvo tiesu kontrolei pakļautā iestādes rīcība ir aplūkojama kopsakarā ar personas iesnieguma mērķi. It īpaši šeit svarīgi: vai persona iesniegumu iestādei iesniegusi, lai piedalītos valsts pārvaldē; vai persona vēlas saņemt informāciju par valsts pārvaldes jautājumu. Piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments jau ir atzinis, ka neatbildēšana uz iesniegumu kā faktiskā rīcība vērtējama tikai tad, ja persona iestādē ir vērsusies, lai iegūtu iestādes viedokli, izziņu vai informāciju par kādu sabiedrisku vai citu jautājumu, ar kuru netiek mainītas personas subjektīvās tiesības (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-289/2009 6.punktu, 2008.gada 16.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-394/2008 6.punktu, 2008.gada 11.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-47/2008 9.punktu*).

Izvērtējot pieteicējas pārstāvja Tieslietu ministrijā iesniegtos iesniegumus ir secināms, ka tie ir tapuši zemes īpašuma „*/Nosaukums/*" īpašuma tiesību atjaunošanas procesa ietvaros, jo pieteicēja nav apmierināta ar VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas rīcību, VZD ģenerāldirektora rīcību, Centrālās zemes komisijas rīcību, kā arī Ventspils zemesgrāmatu nodaļas tiesneses rīcību.

Būtībā minētie iesniegumi ir uzskatāmi par sūdzībām par iepriekš minētajām iestādēm un amatpersonām, jo pieteicēja ir neizpratnē par to, kāpēc viņai nav iespējams realizēt savas tiesības saistībā ar „*/Nosaukums/*" zemes īpašuma tiesību atjaunošanu tādā platībā, kādu par pareizu uzskata pieteicēja. Minētā procesa ietvaros, cita starpā, ir pieņemti administratīvie akti, kas ir apstrīdēti un pārsūdzēti tiesā, par daļu no tiem ir ierosināta tiesvedība, tai skaitā par pieteicējas pārstāvja iesniegumos minēto zemes izpirkšanas pieprasījuma Nr.39763 apmierināšanu ir ierosināta administratīvā lieta Nr. A42635508 (avots: Tiesu informatīvā sistēma).

Līdz ar to tiesa uzskata, ka konkrētās lietas ietvaros ir izskatāms pieteikums par Tieslietu ministrijas faktisko rīcību saistībā ar atbildes sniegšanu pēc būtības Iesniegumu likuma izpratnē.

[8] Saskaņā ar Iesniegumu likuma 4.panta pirmo daļu, ja iesniegums attiecas uz citu iestādi, iestāde, kas saņēmusi iesniegumu, ne vēlāk kā septiņu darbdienu laikā pēc attiecīgā iesnieguma saņemšanas pārsūta iesniegumu pilnībā vai kādā tā daļā kompetentajai iestādei un informē par to privātpersonu. Iestāde, kas saņēmusi pārsūtīto iesniegumu, šajā likumā noteiktajā kārtībā izskata iesniegumu un atbilstoši kompetencei sniedz atbildi uz to. Šādā gadījumā atbildes sniegšanas termiņu skaita no dienas, kad iesniegumu pārsūtījusi iestāde, kas to saņēma pirmā. Ja iesniegumā ietvertā lūguma, sūdzības, priekšlikuma vai norādītā jautājuma risināšanai saskaņā ar likumu noteikta tāda kārtība (piemēram, tiesvedības kārtība), kas nepieļauj šā panta pirmās daļas piemērošanu, iestāde saskaņā ar Iesniegumu likuma 4.panta otro daļu ne vēlāk kā septiņu darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas par to informē iesniedzēju.

Tiesa konstatē, ka Tieslietu ministrija sākotnējo 2008.gada 14.janvāra pieteicējas pārstāvja iesniegumu ir nosūtījusi VZD atbildes sniegšanai pēc būtības.

Tiesa minēto Tieslietu ministrijas rīcību atzīst par pareizu, jo iesniegumā ietvertie jautājumi ir saistīti ar īpašuma tiesību atjaunošanu zemes reformas ietvaros. Savukārt Tieslietu ministrijas kompetencē nav pieņemt lēmumus vai kā citādi rīkoties jautājumos, kas skar zemes reformu (skat. Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumus Nr.243 „Tieslietu ministrijas nolikums", kā arī tiesību normas, kas nosaka lauku apvidus zemes reformu un tās norises kārtību). Minēto jautājumu risināšana ir VZD kompetencē. Tas nozīmē, ka Tieslietu ministrija rīkojās tiesiski, pārsūtot pieteicējas pārstāvja 2008.gada 14.janvāra iesniegumu VZD atbildes sniegšanai pēc būtības.

[9] Kā secināms no lietas materiāliem, tad VZD sniedza atbildi uz pieteicējas pārstāvja 2008.gada 14.janvāra iesniegumu pēc būtības. Turklāt pieteicēja par minēto atbildi iebildumus nav izteikusi.

[10] Tiesa tāpat konstatē, ka Tieslietu ministrija 2008.gada 17.aprīlī ir sniegusi atbildi uz pieteicējas pārstāvja 2008.gada 19.marta iesniegumu.

Izvērtējot Tieslietu ministrijas atbildi, tiesa konstatē, ka tā ir atsaukusies uz VZD 2008.gada 3.aprīļa vēstuli, kurā ir izsmeļoši atbildēts uz visiem pieteicējas pārstāvja uzdotajiem jautājumiem, kā arī Tieslietu ministrija papildus ir izskaidrojusi pieteicējas pārstāvim situāciju, kas ir attiecināma uz „*/Nosaukums/*" zemes īpašuma tiesību atjaunošanu.

[11] Saskaņā ar Iesniegumu likuma 5.panta trešo daļu iestādei jāsniedz atbildi pēc būtības. Saskaņā ar Iesniegumu likuma 5.panta piekto daļu, ja iesniegumā ietverta sūdzība, kurā iestādei izteikts aizrādījums vai neapmierinātība par tās kompetencē esošu jautājumu vai iestādes darbinieka rīcību, iestāde atbildē uz iesniegumu norāda apsvērumus, kas ir par pamatu šādai iestādes vai tās darbinieka rīcībai.

Tiesa konstatē, ka nedz Tieslietu ministrijas, nedz arī VZD atbildē nav izvērtēta pieteicējas pārstāvja iesniegumos norādīto VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas amatpersonu rīcība, nav norādīti apsvērumi, kas pamatotu iesniegumā celtos iebildumus pret amatpersonām.

Līdz ar to tiesa secina, ka Tieslietu ministrija nav atbildējusi pēc būtības uz pieteicējas pārstāvja 2008.gada 14.janvāra un 2008.gada 19.marta iesniegumos ietverto lūgumu izskatīt VZD Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas atsevišķu amatpersonu darbības likumību un atbilstību amatam un 2008.gada 19.marta iesniegumā izteikto lūgumu izskatīt VZD ģenerāldirektora *M.L.* darbību un atbilstību amatam. Tādejādi Tieslietu ministrijas rīcība attiecīgajā daļā ir atzīstama par prettiesisku.

[12] Pieteicēja ir lūgusi atlīdzināt viņai morālo kaitējumu Ls 20 000 apmērā par Tieslietu ministrijas prettiesisku faktisko rīcību.

Latvijas Republikas Satversmes 92.pants noteic, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu. Administratīvi tiesiskajās attiecībās tiesības uz atlīdzinājumu paredz Administratīvā procesa likuma 92.pants, un tās detalizē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 92.pantam morālā kaitējuma atlīdzināšana, kas personai nodarīts administratīvajā procesā, ir viens no iespējamiem atlīdzinājuma veidiem.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantā morālais kaitējums definēts kā fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

Morālā kaitējuma tiesiskais pamats tiek uzskatīts par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums. Morālais kaitējums tiek prezumēts, proti, tiek pieņemts, ka konkrēts aizskārums konkrētajai personai varētu izraisīt nepamatotas ciešanas *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk arī – Senāts) 2008.gada 25.marta sprieduma lietā Nr.SKA-83/2008 11.punktu. Sk. arī I.Gredzena. Valsts atbildība un tās veidi. Zaudējumu atlīdzība administratīvajā procesā. Rīga: izdevniecība „Nordik", 2004, 71., 89.lpp.*).

Tiesa konkrētajā gadījumā konstatē morālā kaitējuma tiesisko pamatu, jo tiesa atbildētājas rīcību, nesniedzot pieteicējai atbildi pēc būtības atbilstoši Iesniegumu likuma 5.panta piektajai daļai. Līdz ar to atbildētāja ir pieļāvusi pieteicējas tiesību un ar likumu aizsargāto tiesisko interešu aizskārumu.

Turklāt, lemjot par atlīdzinājumu, jāatceras, ka morāls kaitējums ir subjektīvs jēdziens, tie ir personas iekšēji pārdzīvojumi (*sk. Senāta 2008.gada 3.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-103/2008 13.punktu*).

[13] Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 14.pantam atlīdzinājuma noteikšanai ir jāapsver šādi kritēriji:

1) tiesību un ar likumu aizsargāto interešu nozīmīgums;

2) konkrētā aizskāruma smagums;

3) iestādes rīcības tiesiskais un faktiskais pamatojums un motīvi;

4) cietušā rīcība un līdzatbildība**;**

5) citi konkrētajā gadījumā būtiski apstākļi.

Senāts ir atzinis, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 94.panta ceturtajai daļai iepriekšējā stāvokļa atjaunošana (jeb restitūcija), kuras rezultātā pārkāpuma radītās sekas tiek likvidētas un tiek atjaunota tiesiskā situācija, kāda, visticamāk, būtu bijusi, ja prettiesiskais administratīvais akts nebūtu izdots, ir primārais atlīdzinājuma veids (*sk. Senāta 2009.gada 17.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-505/2009 7.punktu*).

Lai gan vārdiski likuma 94.panta ceturtā daļa, paredzot restitūciju, formulēta tādējādi, ka attiecas uz lietām, kurās tiek lemts par administratīvā akta atcelšanu, Senāts šo pašu principu piemērojis arī lietās, kurās tiek lemts par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (*sk. 2009.gada 17.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-491/2009 8.punktu, 2007.gada 21.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-295/2007 13.1.punktu*).

Tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā ir piemērojama iepriekš minētā Senāta atziņa, jo pieteikums būtībā ir par atbildes sniegšanu, kas ir faktiskā rīcība Administratīvā procesa likuma izpratnē. Līdz ar to lietā, pirmām kārtām ir jāizvērtē, vai ar to, ka tiesa ir atzinusi Ministrijas rīcību par prettiesisku, ir pietiekami.

[14] Tiesa uzskata, ka izvērtējot konkrētās lietas apstākļus, būs pietiekami ar to, ka tiesa ir konstatējusi atbildētājas rīcības prettiesiskumu. Tiesa minēto pamato ar to, ka no pieteicējas pieteikuma un viņas pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem faktiski ir secināms, ka morālais kaitējums pieteicējai ir noradīts ar to, ka viņa nevar iegūt īpašuma tiesības uz zemi tādā apmērā kā viņa to uzskata par pareizu. Līdz ar to pieteicējas tiesību apjomu ierobežo nevis atbildētājas sniegtā atbilde, bet gan tie lēmumi, kas ir pieņemti zemes reformas ietvaros un skar „*/Nosaukums/*" zemi. Proti, pieteicējas tiesību un tiesisko interešu faktiskais aizskārums ir citu iestāžu pieņemtie lēmumi, nevis atbildētājas sniegtā atbilde pēc būtības. Turklāt pieteicējas pārstāvis ir saņēmis izsmeļošu atbildi pēc būtības uz atbildētājas un VZD kompetencē esošiem jautājumiem. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājas pieļautā rīcība nav radījusi būtisku pieteicējas tiesību uz atbildi pēc būtības aizskārumu un lietā nav pamata noteikt morālā kaitējuma atlīdzinājumu naudā vai arī kā rakstveida atvainošanos.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 255.panta trešo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atzīt par prettiesisku Tieslietu ministrijas rīcību daļā par atbildes nesniegšanu pēc būtības uz *N.P.* pārstāvja 2008.gada 14.janvāra un 2008.gada 19.marta iesniegumos ietverto lūgumu izskatīt Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas atsevišķu amatpersonu darbības likumību un atbilstību amatam un 2008.gada 19.marta iesniegumā izteikto lūgumu izskatīt Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora *M.L.* darbību un atbilstību amatam.

Noraidīt *N.P.* pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 20 000 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 17.novembrī.

Tiesnese /paraksts/ K.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese

K.Kalvāne
Rīgā, 2011.gada 17.novembrī